

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 120.

Ottende Session.

36te Møde.

Løvedagen den 24de Januar.

(Fortf.)

Tscherning (fortf.): Ved at gaae den Vej som vi ud over den Vanskelighed, som jeg tilstaaer er tilstede, idet vi ved at have borttaget den væsentligste Betaling tvinge de Paagjældende til at betragte disse Bestillinger som et Ombyud, thi, som det ærede Medlem fra Viborg (Bregendahl) har sagt, laa den væsentligste Betaling, der i tidligere Tid var indrømmet Sognefogderne og Lægds mændene, hvis Bestillinger dengang vare forenede, i den Ret efter 15 Aars Tjeneste at kunne fritage en Person for Børnepligt. Denne Ret er nu borttaget, uden at man har sat Noget istedet; det er en Ubillighed, som har bestaaet i flere Aar og som var ønskeligt kunde afhjælpes, men den vil ogsaa kunne blive afhjulpen paa den Maade, jeg før omtalte. Naar man har sagt, at Amtmændene have forsøgt paa at henvende sig til Sognebestyrelsen og anmode dem om at anbefale Mænd til Sognefogder, men at de bitterlig have maattet fortryde, at de ere gaaede ind paa denne Vej, saa siger jeg, at dette Experiment ikke kan fremhæves som et Beviis, thi vi vide slet ikke, paa hvilken Maade Indstillingerne ere komne tilveie, vi vide ikke, hvorledes disse Indstillinger have været forlangte af Sogneforstanderskabene, men vi vide under enhver Omstændighed, at Afgivelsen af slige Indstillinger ikke hidtil har foreligget dem som en offentlig Pligt, saa at deres Borgerbevidsthed følte sig alvorligt greben deraf. Der er stor Forskjel

paa, at man ved en Slags privat Correspondance faaer at vide, hvad 3 à 4 Mænd, — der i dette Tilfælde ikke handle som Sogneforstanderskab, men som Sogneforstandere — mene om en Ting, og paa, at Sogneforstanderskabet, som saadant, i en fælles Deliberation skal komme til en offentlig Beslutning, hvorved det offentlig indstiller visse Personer, som Amtmanden skal vælge imellem. Dette gjør en væsentlig Forskjel, og det skulde være forunderligt, om der fandtes mange Sogneforstanderskaber i Landet, der, offentlig fremstillede, ikke vilde skamme sig ved at have indstillet uværdige Mænd til Sognefogder; var dette Tilfældet, blev det opløst, at der fandtes mange Sogneforstanderskaber af en saadan Art, saa vilde det være et Beviis for, at der ikke længer burde være Sogneforstanderskaber i Landet.

Der er flere Bestemmelser i denne Lov, som gaae ud paa, at visse Sager indenfor Lovens Omraade skulle indstilles til Justitsministeriets Approbation; men jeg skal henvise til den ærede Justitsministers Bedømmelse og, som jeg vil haabe, gunstige Afgjørelse, om det ikke var bedre at lade alle disse Forholds Afgjørelse blive hos Amtsråd og Amtmand som høieste Potens. Vi see, at Contoirudgifterne aarligt vore, Skrivernes Antal ligeledes, vi see, at Forretningerne vore Departementscheferne over Hovedet, og nu ville vi her forøge disse Forretninger ved nyt Skriveri, nye Indstillinger og nye Resolutioner. Er det ikke absolut nødvendigt, saa lad os ikke komme ind derpaa, og jeg troer ikke det er nødvendigt; thi Controllen kommer ikke ud af Justitsministerens Hænder, fordi det ikke gjennem hans egne Contoirer bliver